

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkomandi og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríðing fyri lýsaran.

Nýggi stjórin í Norðurlandahúsinum:

Norðurlond øvunda tykkum slíkan mentunarstovn

— Hava trupulleikar verið, so eru teir skúgvadír til viks, áðrenn eg kom og hava tí persónliga einki við mítt starv at gera, sigur Karin Flodström, sum vitjar í Føroyum.

Í hesum døgum vitjar Karin Flodström, komandi stjóri í Norðurlandahúsinum í Føroyum, at kunna seg um nýggja starvspláss sitt, eins og um Føroyar sum heild.

Karin Flodström er 52 ára gomul, gift og eigur tvær vaksnar dótur, sum báðar búgva í USA.

Hon hevur útbúgving sum fólkskúlalærari og hevur virkað í 20 ár, áðrenn hon fyrri nýggju árum síðan varð vald í Ríkisráðgjafi fyri svenska Javnaðarflokkinn. Í Ríkisráðgjafnum hevur hon virkað innan politisk øki t.d. frittíðarmál, umsiting og arbeiðsmarknaðarmál.

Upp á fyrispurning, hvi ein politikari sokir slíkt stjórastarv, sum hetta í Norðurlandahúsinum, sigur Karin Flodström:

— Júst royndir minar inna áðurnevndu politisku økini, eru góð barlast at hava í mínum komandi starvi. Eg havi altíð havt stóran áhuga fyri mentanarmálum og haldi, at eg havi breiðan kunnleika til ymsu mentunargreinar, sum t.d. skulu vera í slíkum húsi sum hesum.

Harnæst haldi eg, at norrøna mentanin í hvørjum landi sær eru so nær tengd at hvørjum øðrum, at tær á breiðum grundarlag kunna sameinast undir einum.

— Hugsu tær til, at hvør tjóðin sær er ein litil blettur á heimskortinum, men at vit í felag væl kunna sammetast við øðrar tjóðir. Vit hava tann fyrirmin, at vit fyrri ein stóran part skilja málið

hjá hvørjum øðrum, og at bókmentir, tónleikur og onnur list, eins væl kann skiljast í Føroyum, sum í øðrum Norðurlandi.

— Tí haldi eg, at júst starvið í Norðurlandahúsinum er ein spennandi avbjóðing.

— Hvussu dámar tær Norðurlandahúsið sum mentunarstovn?

— Eg havi hoyrt nógv um henda stovnin, men eg haldi eisini, at hann listarliga og starvsliga er betri enn eg hevði vónað. Her kunnu so nógv ymsar listagreinar fáa innivist, eitt nú sjónleikur, tónleikur listaframsýningar og filmssýningar.

— Persónliga havi eg havt nógv við børn at gera og haldi, at tað er umráðandi, at nakað verður gjørt fyri børnini. Her hugsi eg um barnafilmar, sum vit kunna sýna í Norðurlandahúsinum. Børnini eru tan bólur í samfelagnum, sum vit serliga eiga at menna, so her eru góðir møguleikar.

— Eitt serligt evni havi eg eisini fingið innlit í, og tað er ríka bókmentalið í Føroyum, sum er ógvuliga stórt í mun til íbúgvartalið.

Tá ein gongur í amfalsinum her, hugsar ein, at júst bókmentir ræður um at livga. Í eini sjónvarpstíð ræður um at varðveita bókmentir, so tær ikki verða burtur í øllum tí, ið fólk fáa av tilbúðum, sum henda her og nú.

— Júst bókin kann takast niður úr bókahallini, tá tú hevur hug og stundir til

tess.

— Tí hevði tað kanska verið áhugavert at skapt grundarlag fyri breiðari kunnleika innan bókmentir í Norðurlondum, t.d. at rithøvundar úr ymsu londum komu henda veg at halda fyrilestrar o.a.

— Júst amfalsurin er so væl hóskandi til slík bókakvöld, sum afturvíð kundi havt tónleik av ymsum slag.

— Er tú ikki ívason at taka yvir starv, sum so nógv ósemja hevur verið um?

— Eg veit um teir trupulleikar, sum hava verið her á stovninum, men hetta hevur einki við meg persónliga at gera. Eg vil fegin siga tað soleiðis, at teir trupulleikar, sum hava verið, eru skúgvadír til viks, áðrenn eg kom. Tí er bert eitt at gera — nevnliga, at gloyma at teir nakrantíð vóru.

— Eg dugi heldur ikki at sigga, at samstarv millum føroyingar, danir ella onnur fólkslag, skuldu verið torførari enn t.d. við svíar.

— Fyrst og fremst er uppgávan at lurta og læra av teimum, sum eru her — og ikki minst, at virða tey menniskju, sum eg skal samstarva við. Tá hesin seiningur verður fylgdur, so haldi eg ikki, at tað er nøkur vanlukka at taka yvir stjórastarvið í Norðurlandahúsinum.

Karin Flodström kemur til Føroya í september mánaði. Tá er valskeiðið í Ríkisdegnum runnið, og val skrivað út til heyst-

Karin Flodström, komandi stjóri: — Hvørt Norðurland er bert ein blettur á heimskortinum, men í felag kunnu vit sammeta okkum við stórra tjóðir, tí vit hava somu mentan. Tí er tað ein avbjóðing at taka við starvinum í Norðurlandahúsinum.

ar.

Karin Flodström hevði gjørt av, ikki at stilla upp aftur, tí hon heldur vildi royna nakað annað.

— Maður mín og eg, sum nú eru miðaldrandi og kortini í góðum aldri, vildu fegin royna nakað nýtt.

— Vit hava ikki havt so góðar stundir saman, tí eg havi búið 250 km frá heimi okkara seinastu árin.

Maðurin er lærari innan heimsspeki og vónar, at

hann kann fáa okkurt at takast við í Føroyum.

— Mest umráðandi er tað fyrri meg, at vit nú kunna fáa betri stundir saman, samstundis sum eg fái eitt áhugavert starv.

At enda sigur Karin Flodström, at hon fer ríkað heim aftur til Svøríkis, har hon fer at vitja stovnar sum líkjast Norðurlandahúsinum í heimlandinum, Finnlandi og Noregi, eins og ein ferð

til Keypmannahavn skal geva henni kunnleika um tað, sum seinni skal koma Norðurlandahúsinum til góðar.

Dagny

foto: kalmur